

„Hospodine, nakloň ucho, odpověz mi, jsem tak ponížený, zubožený. Ochraňuj mě, jsem tvůj věrný, spas, můj Bože, svého služebníka, který v tebe doufá.“ /Žalm 86, 1-2/

Žalm 51, 3-6.11-12 Mt 5, 1-2.8

Marek 7, 1-8.14-15.21-23 **Co člověka znesvěcuje**

Už Starý zákon klade důraz na čistotu srdce, jak jsme dnes slyšeli v našem prvním čtení. Kvalitou srdce je určena kvalita celého člověka.

Židé a zvláště farizeové se velice báli vnějšího znečištění. Nesměli jíst mnohé pokrmy. Všelijaké předměty museli rituálně mnohokrát čistit. Nesměli se setkat s hříšníkem, nesměli se dotknout krvácející ženy a našli bychom mnohá další nařízení.

Proto Ježíš klade důraz na čistotu vnitřní. Co vychází člověku z úst, jde z jeho srdce a to člověka znesvěcuje. Ježíš blahoslaví lidi čistého srdce. Takové, kteří mají srdce oproštěné od pokrytectví, lži, závisti, záludnosti, pomlouvání a mají ho naplněné upřímností a dobrotou. Vnášejí mezi lidi pokoj, jasnost a přehlednost situace.

V knize Přísloví kapitole čtvrté je napsáno: „Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.“ V jiné části Bible se píše – nenech srdce zkamenět, obrůst tukem, nepouštěj do něho závist.

O své srdce se máme starat. Pečovat o něj po stránce fyzické, duševní i duchovní. Pokud člověk pustí do svého srdce závist, může ho to úplně zničit. Také o tom svědčí Bible například v příbězích o králi Saulovi a Davidovi. Saul i David (žili přibližně roku 1000 př. Kr.) měli společného nepřítele – zdatné, velmi dobře vyzbrojené Pelištejce. Saul byl schopný bojovník, dobře velel svým vojákům a dokázal mnoho nepřátel porazit. Izraelské ženy si o tom na ulicích zpívaly píseň – Saul pobil své tisíce. David, který v té době už působil v Saulově vojsku, však byl lepší stratég a v boji porážel více nepřátel. I o něm ženy zpívaly v písni – David pobil desetitisíce. Saul nedokázal přát Davidovi úspěch, natož se z něho radovat, i když šlo o společného nepřítele. V jeho srdci se uhnízdily závist a žárlivost a ty ho začaly vnitřně rozežírat. Saul trpěl depresemi, třásl se o svůj trůn, snažil se Davida zabít.

Co dělat, když naše srdce ohrožuje zlo, které vyvěrá z nás samých? Pokorně doznat svůj problém Bohu. Odkrýt všechny nánosy pýchy, ukřivdění, nesmíření, zlosti, které se usadily v našem srdci. Opakovaně očišťovat své srdce v modlitbě. A také mít rád sám sebe se všemi přednostmi i nedostatky. Nemusíme se pořád srovnávat s druhými a můžeme jim přát úspěch.

Kdyby se Saul dokázal radovat z toho, jak mu David pomohl s nepřáteli, mohl si žít daleko lépe a klidněji.

Pro starozákonní lid i lidi v době Ježíše bylo srdce středem a podstatou bytosti. Srdce touží, myslí, rozhoduje se, cítí. V srdci se odehrávají lidské zápasy, rodí se myšlenky i jednání. Srdce je základ života. A tak je tomu i pro nás, i když víme, že myšlenky se rodí v mozku. Všichni asi známe někoho, o kom můžeme říci – to je člověk s dobrým (širokým) srdcem. A určitě tím nemyslíme zdravotní stav, ale dobrotu, laskavost a obětavost dotyčného. Dobré srdce můžeme získat vlastním úsilím. Čisté srdce může stvořit jen Bůh. My však nejsme bezmocné loutky. Máme svobodu a s ní i odpovědnost. Můžeme se rozhodovat a rozlišovat na čem v životě opravdu záleží a tím připravovat své srdce pro Boží působení. Pak můžeme spolu s žalmistou prosit: „Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.“ Amen

/Slovo na neděli 29. srpna 2021 Dana Kalivodová/